

מפורת הש"ם

אלן אמרין פרק שבעה סוטה

תורה אוור השלש
שכג נזכר, וזה עתה צפונן []
ופסיפס: **ומגד מהו י' כו.** והוא י' טענו
לדור מלך ותוליו אל מול קר עינטלן]
ההלו מומנטם **צטחניין:** **מפני** **כלוי**
למטה. וקמי כוכוב ולויס סי' נס
טולין בון צי סדרים לדלקמן: **כל**
שם דגוני לאו. מז' צל קר גורייס
 Sachari שבת לו' מון סי' **אלג סי'**
קהלר **אלג פ' אצטט לו' מטה.** **לה' ס' ק**
הלו' צל ס' גורייס מרכז מסי
ציזוק עמוץ ומלוין צי: **ויזבו**
כמי יוסף וכו'. סופו לקל וחלי ונשי נס
יב' מצל עד כה **בלמי ס': עול'**
ען. עולין על קען ולון קען עולו
עלילס: **ויזגו ליז'ן קן זילק יעכט**
למנכס: **זיל' דוד ס' קו.**
לה' קען **סאניה קה':** **קספודוט צען:**
ספומות מצל קרן נאקס **זילק איזטס:**
מפה. **צאניג'ילס נס' סעלר וטנמאס:**
על עולמו וכעט אל ייגרו: **יאודז**
סקידס אס סטיטס גפלטסן. על
זון לרלטונין: **וירטן בילו זט' זט'**
הנ' הרב...
1. ועוד ברבי יוסף אמר מודע
הראש עלאו לאמר בתקה רול
בנהה רוחב אורה וגואן כה
רב' יט' אשר שע כה
ברברין זיך זיך זיך זיך זיך זיך זיך
2. בון פרט יוסוף בון פרט
אלל עין בזות צבעה זיך
שות. באשטייט בט כה
3. דמלטרא האל אויר
מקל רע' גורייס מרכז מסי
הנערדים זיראך בקם שמי^ה
ושם אנטון קברטס
ווצקץ וזרו לב' בבר כה
הארץ: בראשית מה כה
4. דודת בחרופ שמו
בצאותו על אלץ ארצ'שטייט
שפת אל' קידער שמשם
החלם פ' א' כה
5. לח' צבאת בפה
מזהה והקרוא שם כה
אונז ואבי קרא לא
בגונט...
6. דוד בחרופ תזה זט' ייגרו: יאודז
הביבה לאלה לשוט מל' אנטון
זון רבלטונין: וירטן בילו זט' זט'

אמר **עדות ביהוסף** ולמהר כל לשינה דאישתעפ' פרעה בהדייה אהדר ליה גור א"ל אנגלי אגמוריה ולא גמר אמר ליה אישתבע ל' לו לאו אחישל אשבעותך אמר ליה אחישל נמי אדריך שביעך יהודיה מאוי היא דתניא היה ר' מ' אומר כשבמדו נני יורד תחלה לים וזה אומר אני יורד תחלה לים קפץ שברמו

לעשות צרכיו. נילאה מחסוס דסלאוינו גאנזן צימא ויעץ הקב"ה
כל דყיך נמי לאלהות נרליין ננכם: **באותה** שעה
באותה דירוקנו של אבוי. המכ רבינו טהרה מלתני קפיטי
ט סבב צבים דמתהען דוקה מלהנט קבימתן למילן דלהט מהר
שלג מלהנט סבבים כלומן חלוקן ומופלגן
מיורמת מלהנט בתייט סבב סוב וווערט דומוט
דיוקנו לא בזוי ומילס מילס מנון דערליאט
זו צמלון וסחט מודציגע צביז דמתהען
צביז (ט) א: **אַוְתְּשִׁיל** נמי^ט
ארידך ואעג' דלא ניחא ליה.
סלב גם זיס יוכן נטאלן על
דילו לי טס מילעמו לא פעלעה כו
ססוו מעטה לדזקיטו ונוזגדנער
למיימי קמס טס מיסו מסקל מטהען
טס דסוא צפינוי לדהמר בעפ' לר' היליגו
ונדרליס (ט, ט). קמנודר קאנטה
מאמכין להן מיליאן נו הולן צפינוי
פי צפינוי וטפלו צעל' דהו וויסו
טמיסס זומל דלאגואר על דעם ציטו
טמיסס לו צעלן מדעת ציגו וסחט
הוקמייס בעטלטן דגניות בעטלטן
צביגמו ק נויאו הול סיס יוכן נטאלן
עלוי לי גם נימת לייס נפלעטען:
ויסו

השלוט בכם עין הרע אמרו לה⁶ "זרעה דיסוף לא"
דכתיב² בן פורת יוסף בן פורת עלי עין ואמר ר' אמר עין אלא עלי עין רבי יוסי בר' חנינא אמר מה מכאה³ עין העין שליטה בהן הנ חמישים אותיות חמישים נכ'
מה דגים שבם מכם עליהן ואין העין שליטה
אין העין שליטה בהן הנ חמישים אותיות חמישים נכ'
יוסף הוסיף לו אותן אחת שנאמר עדות ביהוסף⁴ עדות ביהוסף
מצרים מתקוף לה רב נחמן בר יצחק כתולדות בעין
בנימן כתיב והכא בנימין שלם כדכתיב⁵ ואביו קרא לבר ביזניא א"ר שמעון הסידרא יוסף שקידש שם שמיים
אחד משמו של הקב"ה⁶ יהודה שקידש שם שמיים ב
שםו של הקב"ה ו يوسف מאוי הייא דכתיב⁶ ויהי ביום הה
מלאכתו א"ר יוחנן מלמד שיש בהם לדבר עבריה נתכו
צרכיו נכסם ואין איש מאנשי הבית וגוי אפשר בית רשות
לא היה בו איש תנא דברי ר' ישמעאל אותו הי
כלון לובית עובדות כוכבים שליהם והוא אמרה להן
יום שינוייק לי יוסף כיום הזה וחתפשו בכנרו ל
באותה דינוקנו של אביו ונואתה לו בחולון אמר לו יוסוף
על אבוני אפוד אתה בינויהם רצונך שנוחה שמך מבני
דכתיב⁸ רועה ונותת יאבך הון מיר ותשב באיתן קיעי
מאיר ששהה קשתו לאייתנו ויפנו ורועי ידו ניעץ ידי
ורעו מבין ציפורני ידו מיר אביך יעקב מי גרם לו
אלא אבד יעקב משלם וזהו אבן ישראל משלם זכר
רועה ישראל האזינה נוהג בכזאן יוסף תניא היה ראי
שבטים בדרך שיצאו מיעקב אביו שנאמר¹¹ אלה ת
שיצא שכבת ורעו מבין ציפורני ידו ועלעכ"כ יציאו מפ
על שמם שנאמר¹² ובני בנימין בלע וכבר ואשבל וגוי
ובכר בכור לאמו היה ואשבל شبאו אל גרא שגר
bijouter אחיו וראש אחיו הוא וראש אחיו הוא מופים וחופפים
 ואני לא ראיתי בחופתו ואדר שיר לבי יוחנן ב
דורין לורדר א"ר חייא בר בא אמר רבי יוחנן ב
ליוסף¹³ ובילדעריך לא ירים איש את ידו וגוי אמרו איזטצ
רבו בעשרים בסוף תמשילחו עלינו אמר להן גנוני מל
לו א"כ היה יודע בשבעים לשון בא נבריאל ולימודו
קגמור הוסיף לו אותן אחת משמי של הקב"ה ולמד
שמי בצעתו על ארץ מצרים⁶ (שפת לא ידעתי אשמי¹⁴
אישתע אייזו בלשון הקודש לא הוה קא ידע מאי היה
דלא מגלה אשטען לו כי אל¹⁴ אבוי השבעינו לאמור
ואעג דלא ניחה ליה אל עלה וקברות את אביך כאשר
ישראל עליהם היה שבטם מנצחים וזה עם זה והוא אומו

זהו שר יהודת רמנטש
מכל נס לא סדצ' דוכ
האל גלו ומאף קפן קומל מל
שענדיין בג' צוות צמ' קפנ
עד לם תחילת שנאמר
שם אל תקרי רודם אלא
ה רגונים אוטם שנאמר
לפיך^ט וכיה בנימין
פייצין לגבורה שנאמר
דר לו רבי יהודת לא כר
ה אומר אין אני יורד
אין אני יורט תחילת לם
נדב יורט לם תחילת
בחש אפרים ובמרמה
עוור דר עם אל עליון
עניא אליהם כי בא מים
מצזילה ואין מעמד וגוי
לאת מים ואל הבלתי
שעה היה משה מאירך
ה' דידי' טובעים בים
לפני אמר לפני רכינו
לעשות אמר לו דבר
ואתה הרם את מטה
ויקץ כיה יהודת לעשות
שנאמר^ז הורתה יהודת
לולתו מה טעם היהת
אל ממשיתו משום
א' רבי אילעoir בן עקיב
לו למתה שכבר נאמר
לומדר למעלה שכבר
צד זקנין כהונה ולוייה
ה רבי יאהשא אומר כל
חשאר למעלה רבי אמר
מדורים הפכו נזירים כלפי^ט
ברכה כלפי הר עיבל
על על בסמוך^ט ברתניה
מר^ט וסכנות על הארץ^ט
ך: הפכו פניהם כלפי^ט
כבה כה': תנז' רבנן ברוך
ארור בבל אדור
לשמור ולעשות הרי
ארבע

(ט) ע"י יי'ם ב', ובוגדים
 (ו) ב', ג' ונטפקה פ"ס ג'
 (ז) ג' ומונחים כ' קח,
 (ז) ומונחים כ' תע' מ' סקוטיס
 (ט) מ' סקוטיס ל' מ' ווי' ז' ז' ז' ז'
 (ט) סקוטיס פ"ס ז'
 (ט) ז' דברים כ' (ט) ז' דברים
 (ט) כ' (ט) ז' (ט) ז' (ט) ז' (ט) ז'
 (ט) ז' (ט) ז' (ט) ז' (ט) ז'
 (ט) ז' (ט) ז' (ט) ז' (ט) ז'
 (ט) ז' (ט) ז' (ט) ז' (ט) ז'

אלן נאמרין פרק שבעי סוטה

תורה אוור השלמה
1. אלה דברי הברית
אשר צה' י' את מושה
לכברה את י' שיר' מלך
הברית אשר קרת אקם
ברביהם בדורותם בדור
הברית זאת עשיהם.
2. ו' השופרין לא דברי
הברית זאת עשיהם
אתם נתקל בשבעל הת
בל אשר העשין
דברים כת' כט.
3. אדריך מאיר אשר
פְּלִישָׁה תַּחֲנֵן
הוֹתֵבָה תַּחֲנֵן
הַרְשָׁשָׁם פְּרָנֶה בְּל'
העם ואמרם כי' כט.
4. ו' וזה כי' בזבוק
אל לזרען אשר
אלךך בא שעה לרשות
אתה בא שעה לרשות
ונגה' את ברקה
הר' גודם ואמר קלח' לה
על הדר עיל'.
דברים כת' כט.
5. אל עז' עמו'ן לברך את
העם על' דר' עיל' ערכו'ן
בערבם את הרון
שגען ולי' וויזה
וחישוט ורבנן.
דברים כי' כט.
6. ואלה יעמדו'ן על
הקל'ה בדור' קובל'ן
ונ' פְּתַחְלָה ב' בירם כי' כט.
וקרא נצלה מועל פירשא: וגטנטו'ן
צעדיות קומ'ג מפי משך נשלחה
מ' ק' סביר'ו' ניס' כל' יטמעלן לאל'ך
כל סיינ' ומל' מועל מל' מל' ר'ו'
שמען' ק' ל' לכ' ע' מל' מל' מיל' מינ'ס:
ר' ע' נז'ו' יסוד' חומ' לודיע'ס
ופמנה ניריטס. לנו' מל' מל' זק' זק'
מלה' מל' נק' וצ'צ'ת מל' פ'ס' וממ'ס
מלה' וממ'ס למינ' סאי'ו' נ' (סמי'י)
(בנדיג') מל' מל' נעס' ער' על'
כל' מיל'. ס' ז' מוקספה' פ' ע' ע' ט' ל'ל'
לדביב' ר' ז' ז' יולד'ן לו' לנו' מל' מוא'
ומיא' מל' קל' הדומו' עיל' מיל' קדר'ות
כל' זק' מלה' מל' נס' וצ'צ'ת מל' פ'ס'
וממ'ס מלה' מל' נס' וצ'צ'ת מל' מלה'
זק' מלה' מל' נס' וצ'צ'ת מל' פ'ס' ממא'
מלה' וממ'ס: מה' נז'ו'נו' מיל'
מוס'יף ר' ז' ז' ז' פל'יגין: מה' ר'כ'
מאנט'ין עיל' ג' וער' ג' וער' ג' וער' ג'
הס נעס' כל' מל' עיל' על' ערכו'ן
כל' מז'יו' נו' לנו' ר' ז' ז' ז' ז'
יסודה קבד'נו' נו' נעס' כל' מל' עיל' ג'
על' חז'יו' היל' צימטו' לם' המ'וט
נמנ'ה כל' מל' מל' עיל' ג' ג' ג'
כדר'ות צל' כל' מל' מל' מל' ג' ג'
נעס' כל' מל' מל' עיל' ג'

וְלֹא עָשָׂה צִבְיִים. מַגְנָה וּרְאוֹת מִפְּהָרָה שֶׁסְּמֵחָה כְּדָבָר וְלֹא
מִמְּלָאָה רַעֲשָׂה כְּמֶלֶךְ גּוֹלָשׁ לוֹ דְּלָמָּשׁ כְּמַמְּתָה מִסְּמָרִים.
לְמַמְּתָה תֵּן לְחַטָּאת שֶׁסְּמֵחָה גּוֹלָשׁ לוֹ מִתְּחַת. מִטְּחַט
כְּלָבִיס תְּמִילָה לְבַדְּ בְּלִין הַכָּרֵק קִיטָּס וְגוֹ וְהַמְּפַתְּחָה כְּלָקְלָקָה:
כְּלָבִיס אֲגִינָס יְנָדָה (כו') צְמִידָה הוּמָה חַזְקָה לְפָטָן נְצָלוֹם. סְמִיפְּטִיקָן:
וְעַזְוִין אָמֵן בְּמַקְדָּשׁ וְלֹאֵין כְּלֵין צְוָן סְפָקָה וְכַיִלְפָסָה גַּמְנוּילָה:

רבי שמעון מוציא חד גרייז. ספי מקסיס לא בירוטלמי וכן סין ר' לוי מלויין נך כל דרכ ובדרמן טקטולו סלון כוות עלייה מקען' צדיקות טמיס עלה דבוריון ולג' יעדון לממי' ז' צדמור ברים גונז גל צדנו גזענו יונ' גולדוור גולן ג' גולדו

גנשת לישן בעברות מואב.
ארכע ארכע וארכע
וישמונה הדרי שיש עשרדע
מוואב שנוא¹ אלה דבר
וואש אונד זונען גנשת נסחטו
לעשות קלי קלי² צלמיות וכן כסא
כשיין וכן געלנות מואב קלי מקיעז'י
בגיליות:

את משה וגוי וחתיב
הברית הזאת וגוי' נמצא
מצואה ומצויה ר' ש מוציא
ומכנים אהל מועד שבין
תנאי דתניתא רבינו ישעיה
נאמרו בסני ופרטות
אומר כלות ופרטות
באחל מועד ונשתלשו
לך כל דבר מצואה וכמו
שלא נברתו עליה אה
ר' שמעון בן יהודא
משמעותם ורבו שמעון:
שבחותה בחורה שלآل
ושמנה ברויות של אלפים
ומהמש מאות ור'
רבי שמעון בן יהודא
משמעותם ורבו שמעון אין
שבחרורה שלآل נברתו
ברויות של ש מהמש
וחמש מאות וחמשים
מיישראל שיש מאות
וחמש מאות וחמשים
משרשיא ערבה וערבה

מַתָּנִי ברכת כהן
ונומר
כממה ובדרכם צממת.

ארבעה ארבע ואربعה הרי שמונה שמונה
ושמונה הרי שיש עשרה וכן בן במשני וכן בערובות
מוֹאָב שְׁנָא^י: אלה דברי הברית אשר צוּה ה'
וְעַד שְׁנָא אֵלֶיךָ וְבָרְכָה תִּשְׁמַח אֶת-בָּרָךְ

את משה ונוי וכיהב ^ב ושמרתם את דברי
הברית הזאת וננו נמצוא מ"ח ביריות על כל
מצوها ומוץעה ר'ש מוציא דר גוריזים והר עיבל
ומנכדים אהל מועד שבמדבר ובפלגונת דהני
תנאי דתניא רבי ישמעאל אומר ^ב כללות
נאמרו בסני ופרטות באهل מועד ר' עקיבא
אומר כללה ופרטות נאמרו בסני ונשנו
באأهل מועד ונשתלשו בערובות מואב ^ט ואין
לך כל דבר מצואה ומוץעה שכטובה בתורה
שלא נכרתו עליה ארבעים ושמנה בריות
ר' שמעון בן יהודה איש כפר עכו אמר
משום רבי שמעון אין לך מצואה ומוץעה
שבחורה בתורה שלא נכרתו עליה ארבעים
ושמנה בריות של שש מאות אלף ושלש
אלפים וחמש מאות וחמשים אמר רבי לזרי
רבי שמעון בן יהודה איש כפר עכו שאמר
משום רבי שמעון אין לך מל מצואה ומוץעה
שבחורה שלא נכרתו עליה ארבעים ושמנה
בריות של שש מאות אלף ושלש אלפים
וחמש מאות וחמשים נמציא לכל אחד ואחד
מיישראל שש מאות אלף ושלשת אלפיים
וחמש מאות וחמשים מאין בינייהו אמר רב
משרשיא ערבה וערבה דערבא איכא

בנימיהו דרש רבי יהודה בן נחמני מהתורה נמלא לא
דרבי שמעון בן לקש כל הפרשה כולה לא
נאמרה אלא בנוاف ונאפת ³ אדורו' האיש
אשר עשה פסל מוסכה וגוי' באורו' סג' ליה
אללא וה הבא על העירוה והולדן וב והל' לבין
עוכידי וכוכבים ועבד עברות כוכבים אדורין
אבינו ואמו של זה שחק גרמו לו ת"ר ⁴ גונת
את הברכה על הר נזירים ואת הקלהה וגוי'
מה תלמוד לומר אם למד שתהא ברכה
על הר גרים וקלהה על הר עבל הרי
כבר נאמר ⁵ אלה יעדתו לבך את העם
על הר גרים וכחיב ⁶ ואלה יעדתו על
הקללה בהר עיבל אלא להקרים ברכה
לקלהה יכול יהו כל הברכות קדומות
לקלות תלמוד לומר ברכה וקלהה ברכה
אתה קדמת קללה ואין כל הברכות
קדומות לקלות ולהקיש ברכה לקללה
לומר לך מה קללה כלום אף ברכה כלום
ומה קללה בקהל שם אף ברכה בקהל רם
ומה קללה בלשון הקודש אף ברכה בלה'ק
ומה קללה בכל פורת אף ברכה בכל פורת
ומה קללה אלו ואלו עוניין ואומרין Amen אף
ברכה אלו ואלו עוניין ואומרין Amen:
מתני' ברכות כהנים כיצד ⁵ אמר במדינה
קדש ברכה אחת במקdash אומר את השם

**בְּמַתָּא מִיּוֹ פִּידֵּסֶל
מִפְלָה קָלֵג סָמֶג
עֲצָנָן כְּטוֹצָעַ הַחַמֵּר
קְלָמָם סְעִירָה יְגָנָה
בְּמִיּוֹ זָס קָלֵט
בְּמִיּוֹ זָס בָּלְכָה יְגָנָה**

ו. מ"מ רעשו צקפת
ולסנו נלמאת קמליו סממאות
ובזכרים מיס סמליס לוקם
וומוד לסכות נפח לוקם זומד
ברוחם יונדרה לחרב הרוּאָן ג'וֹן

לב א מ"י פ"ד מהל' מפלת הלכה ג סמג עשון ג טו"ע ה"ח ט"י קרכת מעין י"ז [ונדרת] חלפק פליך פカルה לה מנגנילא דך רעד. ובול"ס כס סיימון :

לְהָלֹךְ בְּגַם כִּי יְמִינֵךְ
לְהָלֹךְ בְּגַם כִּי יְמִינֵךְ
לְהָלֹךְ בְּגַם כִּי יְמִינֵךְ
לְהָלֹךְ בְּגַם כִּי יְמִינֵךְ

חומרה שאנצ

הגה ששרה בעמיה
מברך בעמידה ים דרכן
וישתבב תשבח האה
ללא קמוש עבורה
לטפל נרנץ מרכז אלי
לשלוחו ותנו כהנים
מכחה כהנישׁו שבדת חמי לא
בריחולו בירושלמי הא בונב
וירוחם כישר שמשׁו
ברוחם כהנישׁו שבדת חמי לא
ללא בצעל מומן לא
לודין לאיל שגנאי
שטלט לודין לאיל
הו מומן א"כ ר' ר' מומן
בנישׁו שטלט הדרילו י"ב
וישתבב תשבח האה
ללא קמוש עבורה
לטפל נרנץ מרכז אלי
לשלוחו ותנו כהנים
מכחה כהנישׁו שבדת חמי לא
בריחולו בירושלמי הא בונב
וירוחם כישר שמשׁו
ברוחם כהנישׁו שבדת חמי לא
ללא בצעל מומן לא
לודין לאיל שגנאי
שטלט לודין לאיל
הו מומן א"כ ר' ר' מומן
בנישׁו שטלט הדרילו י"ב

המפרשים תנו סימן נכסה קב"כ
לeson נכסה קמון יה"ה מופווקת
בנוסח: ורבי ה' הוא אמר כה
זה אמר בה. אבל לנו לנו לנו מושע
נכו עיניינע כה לאן כה:
קשה א ליה לך יונתן, ליטן lessen
סבלויינע גולן lessen פ"י
סגולינו וס"ג לא צפפני ר' יונתן
הווער מ"ה לאן וכוי: **ובתיב** כל
הדים. מימה לכת עזות ייח
מסיכלן דהילטני דלאיכן נסיבות
כפיס וווע נכל סימיס חיכן גמי²
ענוזות נכו גון ממיז נוילקה דודלי³
נדידי סכל קהמען עזות ייח

בכתבו ובמדינה בכינויו "ברדרה כהנים גושאים את ידיהם נגדר כתפיהן" במקרא על בני ראשון חוץ מכחן גדול שהוא מגביה את ידיו לעלה מן הארץ ר' יהודה אומר אף כהן גדול מגביה ידיו לעלה מן השם שנאמר וישא אהרן את ידיו אל העם יברכם: גמ' תנ"ו רבנן² כה תברכו בלבשון הקודש או אין אלא בכל לשון נאמר כאן כה תברכו ונאמר אלה עמדו לברך את העם מה להלן כלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש רבי הדורה אומר אין ציריך הר' הוא אומר כה יידים וויאמרו בלאי... ר' ברו... אמר רב

ב' נספְתָרֶת פְּטִישָׁה: קַחֲוֹ לֵהֵגְנִי. **ג' נִשְׁאָרֶת:** הַלְכָה גַוְילָה סֻזָה הַיְגָנָה כְּשַׁלְמָת לְהַלְכָה נִמְפִיךְ מֵהַמְלֹחָה שְׁכָן קְרִיכָן יְצָבָר דְלִמְדִיעָה (יקרא ט) וַיַּד מְעָשָׂות סְפִינָה וְסַעַלְמָה וְסַעַלְמָה וְכְרִיכָן צָל יְצָבָר דְלִמְדִיעָה קַחְוּ שְׁעִיר נָוִזָן וּוּזָן וּלְהַקְדִישׁ קַחְוּ שְׁלָמִים זְיוֹן קְרִיכָן צְמָדָה מְדָקָה תְּקִיס וּגְוּ (שם ט) וְאֶתְתָּה סִיחָה סְמִינִי לְמַדְחָסָה דְלִמְדִינִיהָ בְּמַדְרָשָׁה עֲולָה הַמּוֹתָה סִיחָה נְמָלֵךְ עַד עֲרָפוֹת: ר' נְקָן חֹמֵר אַיְוָן גְּדוֹךְ. מְשָׁמָס דְלִרְכִּים לְהַגְּנָה גַּעַגְגָה מִיְתִּים לֵיהֵגְנִי. **בְּכִסְקִים:** אַחֲרֵי גַּעַגְגָה מִנְמָרוֹת כְּפָט.

(א) פְּלִיאוֹסּוּ מָמָלָה בְּרַכָּת
עֲלֵיכֶן ה. ל"ס וכלה[ר],
(ב) וַיַּקְרָא ט. (ג) שְׁבַת
פְּזֻזָּה, (ד) בְּקָסְגָּה, (ה) קְרָךְ
לט.

לפנוי יי' לשורתו לברך
בשמו ען ריום הוה:
ברחים ח

5. כי בו בחר יי' אליהך
מגובל שטחיך למדמי
לשיטה ברם יי' הוא ובנו
כל הרים: דברים יי' ה
ושא אהרן את ציוו
אל העם ויברכם ויחזק
בבניהם והשתתף ויעלע
ההשהלמיים: ויקרא ט כב
7. שלמו את שם על בני

- שָׂרֵאל וְאֶנְיָן אֲרָכָם: בְּמַדְרָסָה וּבְרוֹאָה.
- כִּי אִם אָלַמְקָמָה אֲשֶׁר יָבֹרֶר יְהוָה אֶלְךָם שָׁבָטֶיכֶם לְשָׁמָן אֶת שְׁלֹבָנוּ תְּרַדְשָׁה:
- כְּבָאָתָה שְׁקָה:
כְּבָירִים יְהִי כֵּן.
- מִזְבֵּחַ אֶדְקָה תְּמֻשָּׁה
וְזָבְחָה עַל יְהוָה אֶת
צְבָאָנָךְ וְזֹאת שְׁלֹמֶיךָ בְּלִילָה.
בְּלִילָה קָרְבָּנוּ וְזֹאת בְּקָרָב בְּלִילָה
אֲבוֹא שְׁמֵנִי אֲלֹקָה
בְּבָרְכָתָה: שָׁמֹות כְּ

הנורות ה"ב (ט) ר"ש "ד"ס ולחמך עוי נטע סוף סוף ולחמך בעש המפורש סוף סוף מהוות: (ט) "ד"ר נמלטן ונוי ונוי זלטן ומי זלטן ברכה

גלוון השם
ב' דתיב לעמוד
ה' מ' דקסה ג'ל
ו' קפל עמל'ם כ' פק'ר
נ' מטל' נ' פ' צ'ר' צ'ר' צ'ר'
ז' ר' מ' נ' פ' צ'ר' צ'ר'
ט' נ' פ' צ'ר' צ'ר' צ'ר'
י' נ' פ' צ'ר' צ'ר' צ'ר'
כ' נ' פ' צ'ר' צ'ר' צ'ר'
ל' נ' פ' צ'ר' צ'ר' צ'ר'
מ' נ' פ' צ'ר' צ'ר' צ'ר'
ע' נ' פ' צ'ר' צ'ר' צ'ר'
ע' נ' פ' צ'ר' צ'ר' צ'ר'

ג'ג:

11

ען ש הארכו בישון וזה נגא און כה
תברכו בעמידה אתה אומר בעמידה או
אינו אלא אף בישיבה נאמר כאן כי הברכו
לහן אלה יעדו לך מ מה להן
בעמידה אף כאן בעמידה ר' נתן אומר אינו
צעריך הרי הוא אומר לשרתו ולברך בשמו
מה ישרת בעמידה אף מברך בעמידה
משרת גופה מנגנון דכתיב לעמודו לשורת
תניא אכןיך כי הברכו בנשיאות כפיהם אתה
אומר בנשיאות כפיהם או אינו אלא שלא
בנכשיות כפיהם נאמר כאן כי הברכו וגמור
להלן וישא אהדרן אתידי אל העם וירכט
מה להן בנשיאות כפיהם אף כאן בנשיאות
בכפיהם קשיאליה לר' יונתן אי מה להן בהן
גדול וראש הורש ועבודת צבור אף כאן
בחנן גדול וראש הורש ועבודת צבור ר' נתן
אומר אינו צעריך הרי הוא אומר ובינוי
כל הימים מקיש לנו מה הוא בנשיאות
בכפיהם אף בינוי בהרבה לשירותות ותניא אorder
דרומים ואותקש בהרבה לשירותות ותניא אorder
כה הברכו את בני ישראל שם המפורש
אתה אומר בשם המפורש או אינו אלא
ובכינוי ת"ל ושמו את שמי שמי המזוחה לי
כל אָבִגְבָּלִין כן נאמר כאן ושמו את
שםי ונאמר להן לשותם את שמו שם מה
להן בית הבחירה אף כאן בבית הבחירה
רבבי אישיה אומר אינו צעריך הרי הוא אומר
בכל המקום אשר אוכיר את שמי אבוא
אליך בכל מקום ס"ד אלא מקראי זה מסור
הרויא בכל מקום אשר אבוא אליך וברכתיך
אליך וברכתיך בבית הבחירה שם אוכיר את
כה הברכו את בני ישראל אין לי אלא בני
דרים מןין ת"ל אמרו להם כלוחיו תניא אכןיך
אומר פנים כנגד פנים או אינו אלא פנים כנגד
מר להבידו תניא אכןיך כי הברכו בקהל רם
שם כדין שנאי אמר להבידו אמר אבויי גנטמין
אל והרא רהיניש שואמר אמרו להמת אמרה

שם אזכיר את שמי והיכן אבוא
שמי בבית הבחירה תנייא אידך
ישראל גברים ונשים ועכדרים מושוחר
כה תברכו יפנינים בגבור פנים אהה
עוורף ת"ל אמרו להם כאדם האור
או איןנו אלא בלחש ת"ל אמרו להר
לשניהם קורא כתנים ולא' אין קורא
ורצונו רבי ברא מהו אמיינ' עיינ'